

Jazzvokal 2

Reglerne er:

- 1) 7-3 hvor akkorderne ligger i kvintafstand (venstre om i kvintcirkel)
  - 2) doven stemmeføring: små spring, fællestøner bliver liggende,
  - 3) undgå parallelle sekunder i S+A eller T+B (løsning: omlæg akkorderne eller tilføj 9erer)
  - 4) undgå lille sekund mellem S og A (løsning: omlæg akkord, tilføj 9er).
- OBS det gælder også i forhold til melodien
- 5) undgå forstørrede eller formindskede spring. Her skal du tænke dig om ved b9 og #5

Problem 1 - parallelle sekunder, her i T+B

Bm⁷ B^bm⁷ Am⁷

S+A

T+B

Løsning - omlæg akkorderne

Bm⁷ B^bm⁷ Am⁷ Bm⁷ B^bm⁷ Am⁷

Problem 2a - b9 skal videreføres nedad (til 5)

I dette eksempel hvor E7(b9) videreføres til Am7 er problemet at 7'eren ikke videreføres korrekt til 3. 7'eren skal opløses nedad og dermed også b9'eren. Linieføringen i Sopran er også kedelig - man foretrækker kromatisk videreførsel - altså F# - F - E.

Bm⁷ E7(b⁹) Am⁷

Bm⁷ E7(b⁹) Am⁷

Problem 2b - b9 skal videreføres nedad (til 5)

I dette eksempel hvor E7(b9) skal videreføres til Amaj7 er problemet det forstørrede spring i Sopranen F - G#. Løsningen igen er at videreføre b9 nedad - man opløses dissonansen nedad. Og 7'eren bliver så også korrekt videreført til 3.

Bm⁷ E7(b⁹) Amaj⁷

Bm⁷ E7(b⁹) Amaj⁷

Problem 3 - forstørrede/formindskede spring - +5

Problemet her er Bassens linie A - A# - G, med det forstørrede sekundspring fra #5 i D-akkorden til grundtonen i G-akkorden. Problemet med #5 er at denne tone logisk helst vil videreføres opad til 3. Men 7eren skal også videreføres til 3 - hvad så?

Hvis man udelod 7eren i D-akkorden ville problemet naturligvis være løst, men derved fjerner man en af de vigtigste karakteristika ved dominant-akkorden, så det er ikke løsningen.

Am⁷ D+⁹ Gmaj⁷

Am⁷ D+⁹ Gmaj⁷

Men problemet **kan** løses - tilføj 9er til Gmaj⁷. Så opløses 7eren korrekt og #5 videreføres nedad til 9eren i G-akkorden og det går fint: (man kan sige at #5 her opfattes som en b13)

Am⁷ D+⁹ Gmaj⁹

Problem 4 - forstørrede/formindskede spring

Her er flere slags problemer - Sopranen laver to gange forstørrede sekundspring: F# - Eb - F#, og der er parallelle sekunder i T+B fra Cm⁶ til Gmaj⁹

I første runde er løsningen at videreføre Cm⁶ nedad. Det første skæve spring i Sopranen: F# - Eb opløses så tilfredsstillende nedad. Samtidig undgår vi de parallelle sekunder.

Gmaj⁷ Cm⁶ Gmaj⁹

Gmaj⁷ Cm⁶ Gmaj⁹

Hvis man ville foretrække en opadgående linie i Sopranen ville man få problemet i overgangen til den sidste akkord, Gmaj⁹: - det forstørrede spring kommer her i Alten.

Men linie er jo god - meget bedre end blot at gå tilbage til udgangspositionen. En løsning kunne være at bruge **drop-2** i sidste akkord:

Gmaj⁷ Cm⁶ Gmaj⁹

Gmaj⁷ Cm⁶ Gmaj⁹

En anden - og frækkere - løsning ville være at slutte på en **G6/9** - altså uden septim. Bassen kan så gå hjem til grundtonen i stedet for at springe ned på F# og og alten får en dejlig kromatisk opgange d-eb-e. OBS brug kun denne akkord som slutakkord.

Gmaj⁷ Cm⁶ G^{6/9}